

Raportul special al Ombudsmanului European către Parlamentul European privind lipsa de cooperare a Comisiei Europene în plângerea 676/2008/RT

Raport special

Caz 676/2008/RT - Deschis la 28/03/2008 - Recomandare privind 27/10/2008 - Raport special din 28/03/2008 - Decizie din 07/07/2010

(Elaborat în conformitate cu Statutul Ombudsmanului European [1])

Introducere

1. Ombudsmanul consideră că acest caz ridică o problemă importantă de principiu. Acesta este de părere că, în cursul anchetei sale privind această plângere, Comisia nu a cooperat în mod loial cu Ombudsmanul. Prin urmare, Ombudsmanul solicită asistența Parlamentului pentru a garanta, pe viitor, respectarea de către Comisie a obligației de cooperare loială cu Ombudsmanul.

Contextul plângerii

2. Reclamantul este o organizație neguvernamentală în domeniul protecției mediului. La 1 martie 2007, reclamantul a solicitat Comisiei să îi acorde acces la informațiile și documentele deținute de Direcția Generală (DG) Întreprinderi și Industrie și de fostul vicepreședinte Verheugen. Informațiile și documentele solicitate se refereau la reuniunile Comisiei și ale reprezentanților industriei producătoare de automobile, în cadrul cărora a fost discutată problema poziției Comisiei față de emisiile de dioxid de carbon ale mașinilor. Comisia a acordat doar acces parțial la documentele solicitate.

3. La 25 iunie 2007, conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 din 31 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și ale Comisiei („Regulamentul nr. 1049/2001”) [2] , reclamantul a adresat o cerere de confirmare Comisiei, care a emis un răspuns la 9 august 2007.

4. Cu referire la 18 scrisori primite de fostul vicepreședinte Verheugen de la diverși constructori de automobile, Comisia a informat reclamantul cu privire la faptul că trebuia să consulte autorii

acestor scrisori [3] . Scopul era acela de a stabili măsura în care o excepție de la dreptul de acces, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) [4] sau 4 alineatul (2) [5] din Regulamentul nr. 1049/2001, se aplică scrisorilor respective. Comisia a indicat faptul că, în urma acestei consultări, va acorda reclamantului acces la toate scrisorile care nu fac obiectul excepției susmenționate.

5. La 14 noiembrie 2007, Comisia a informat reclamantul că, pentru 15 scrisori, nu s-a constatat nicio excepție de la dreptul de acces. În consecință, reclamantului i s-a acordat acces la aceste scrisori. Cu toate acestea, Comisia a refuzat să acorde acces la trei scrisori trimise de Porsche AG fostului vicepreședinte Verheugen. Aceasta, și-a întemeiat decizia pe excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 [6] , și anume, că o eventuală divulgare ar putea aduce atingere protecției intereselor comerciale ale întreprinderii.

Subiectul anchetei

6. Reclamantul a pretins că Comisia:

- a respins în mod eronat accesul la scrisorile Porsche AG, în baza articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 și
- a respins în mod eronat accesul parțial la scrisorile Porsche AG, în baza articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 [7] .

Reclamantul a susținut că:

- Comisia ar trebui să îi acorde acces total la scrisorile solicitate.

Ancheta

7. Plângerea a fost înaintată Comisiei cu o cerere de aviz cu privire la conținutul acesteia până la 31 mai 2008. Comisia a solicitat o prelungire a termenului, care a fost acordată până la 30 iunie 2008. Ulterior primirii, avizul Comisiei a fost transmis reclamantului împreună cu invitația de a prezenta observații. Reclamantul a transmis observațiile sale la 4 septembrie 2008.

8. La 25 septembrie 2008, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Statutul Ombudsmanului, serviciile Ombudsmanului au desfășurat la sediul Comisiei o inspecție a documentelor la care a făcut referire reclamantul.

9. O copie a raportului privind această inspecție a fost transmisă atât reclamantului, cât și Comisiei.

10. Pe baza inspecției efectuate, Ombudsmanul a înaintat Comisiei un proiect de recomandare la 27 octombrie 2008.

Analiza și concluziile Ombudsmanului

A. Acuzația privind neacordarea accesului la documentele relevante și pretențiile aferente

Argumentele prezentate Ombudsmanului

11. Reclamantul a acuzat Comisia de faptul că a refuzat în mod eronat: (i) accesul la scrisorile Porsche AG, în baza articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 și (ii) accesul parțial la scrisorile Porsche AG, în baza articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001. De asemenea, acesta a susținut că Comisia ar trebui să îi acorde acces total la scrisorile solicitate.

12. Reclamantul a afirmat că Comisia nu a oferit o explicație detaliată în privința intereselor comerciale relevante ale Porsche AG și nu a luat în calcul interesul public superior în ceea ce privește divulgarea.

13. În avizul său, Comisia a susținut că cele trei scrisori în cauză detaliază „*poziția specifică pe piața automobilelor*” a Porsche AG. Comisia a adăugat că nu ar putea oferi detalii suplimentare în ceea ce privește conținutul scrisorilor fără să dezvăluie conținutul acestora. Aceasta a reiterat faptul că divulgarea scrisorilor ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale Porsche AG.

14. În plus, Comisia a subliniat că, de fapt, a efectuat „*testul interesului public*” și a concluzionat că interesele comerciale ale Porsche AG au cântărit mai mult decât interesul public în ceea ce privește divulgarea conținutului scrisorilor. Comisia a adăugat că accesul parțial nu putea fi acordat deoarece scrisorile nu conțineau părți care să poată fi divulgate fără a aduce atingere intereselor comerciale ale Porsche AG.

Evaluarea Ombudsmanului care conduce la proiectul de recomandare

15. Articolul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că obiectivul prezentului regulament este acela de a garanta un acces cât mai larg la documentele Consiliului, Parlamentului European și ale Comisiei. Conform jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene, orice excepții de la acest principiu trebuie interpretate în sens strict.

16. Pentru ca refuzul unei cereri de acces să fie valabil, Comisia trebuie să fi urmat etapele de evaluare de mai jos și să fi examinat:

(i) în primul rând, dacă documentul solicitat intră sub incidența uneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001;

(ii) în al doilea rând, dacă divulgarea acelui document ar aduce în mod concret și efectiv atingere interesului protejat;

(iii) în al treilea rând, dacă nu există un interes public superior care să justifice divulgarea; și

(iv) în al patrulea rând, dacă nevoia de protecție se aplică întregului document în cauză.

17. Comisia a refuzat să acorde reclamantului acces la scrisorile relevante ale Porsche AG în baza articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001. Conform acestei dispoziții, „[i] nstituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală ... ”

18. Scrisorile în cauză au fost trimise de Porsche AG în contextul unei consultări organizate de Comisie cu principalele părți interesate în ceea ce privește revizuirea Strategiei comunitare de reducere a emisiilor de dioxid de carbon ale autoturismelor. Prin urmare, era probabil ca cele trei scrisori să conțină informații referitoare la relațiile de afaceri ale Porsche AG. În consecință, Comisia le-ar fi putut considera ca intrând sub incidența excepției prevăzute de articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001.

19. Serviciile Ombudsmanului au analizat cele trei scrisori ale Porsche AG, precum și un schimb de e-mail-uri între Comisie și Porsche, în care Comisia informa Porsche cu privire la intenția sa de a nu divulga conținutul celor trei scrisori.

20. Pe baza analizei, Ombudsmanul a concluzionat că Comisia a refuzat în mod eronat accesul la scrisorile Porsche AG în baza articolului 4 alineatul (2) primul paragraf și al articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 și că aceasta constituie un caz de administrare defectuoasă. Prin urmare, la 27 octombrie 2008 , Ombudsmanul a înaintat Comisiei un proiect de recomandare care conține detaliile analizei faptice și juridice a Ombudsmanului [8] . Dispozitivul proiectului de recomandare era următorul:

Comisia trebuie să acorde acces total sau parțial la cele trei scrisori trimise de Porsche AG fostului vicepreședinte Verheugen.

În temeiul articolului 195 din Tratatul CE (în prezent, articolul 228 din TFUE), Ombudsmanul a solicitat Comisiei să prezinte un aviz detaliat în termen de trei luni, adică, până la 31 ianuarie 2009 .

Evoluțiile în urma proiectului de recomandare a Ombudsmanului

22. Comisia nu a prezentat un răspuns la proiectul de recomandare. În schimb, în cursul celor șase luni după expirarea termenului stabilit de Ombudsman pentru răspuns, aceasta a solicitat în repetate rânduri prelungirea aceluși termen. Aceste cereri au fost formulate la 30 ianuarie, 23 februarie, 26 martie, 29 aprilie 2009, 29 mai și, respectiv, 26 iunie 2009.

23. Ombudsmanul a acceptat toate cererile de prelungire formulate de Comisie. Cu toate acestea, în scrisoarea din 3 iulie 2009 adresată Comisiei, Ombudsmanul a subliniat că nu este clar motivul pentru care întocmirea avizului detaliat durează atât de mult timp încât să necesite

o a șasea cerere de prelungire a termenului.

24. La 17 iulie 2009, Comisia a răspuns scrisorii de mai sus a Ombudsmanului. Aceasta a declarat că nu este în măsură să prezinte un răspuns concret la proiectul său de recomandare, deoarece mai are de încheiat consultările cu partea terță în ceea ce privește propunerea de divulgare a documentelor. În acest sens, Comisia a explicat că, potrivit articolului 5 alineatul (6) din Normele referitoare la aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001 („Normele”) anexate la Decizia 2001/937/CE a Comisiei [9], în cazul în care intenționează să acorde unei terțe părți accesul la un document împotriva opiniei explicite a autorului, Comisia „*informează autorul despre intenția sa de a divulga documentul ... și îi atrage atenția asupra căilor de atac la care acesta poate recurge pentru a se opune respectivei divulgări.*” Conform Comisiei, Porsche AG „*nu ar putea lua astfel de măsuri juridice în cazul în care Comisia ar divulga documentele împotriva opiniei sale ca răspuns la proiectul de recomandare a Ombudsmanului*”. Comisia a afirmat că este conștientă de faptul că nu poate amâna la infinit răspunsul la proiectul de recomandare a Ombudsmanului. Cu toate acestea, a preferat să epuizeze toate posibilitățile de a ajunge la un acord cu partea terță în loc, pur și simplu, să „*confirme decizia sa de a nu divulga documentele*”.

25. La 30 septembrie 2009, Comisia a transmis o altă scrisoare Ombudsmanului. Aceasta a afirmat că a decis să acorde acces parțial la cele trei scrisori și că a creat în acest sens versiuni editate ale documentelor. Comisia se pare că a transmis în mod neoficial această propunere de a acorda acces parțial la Porsche AG. Totuși, aceasta din urmă nu a informat Comisia cu privire la opinia sa în această privință. În consecință, Comisia a decis să transmită o notificare oficială Porsche AG cu privire la intenția sa de a divulga versiunile editate ale celor trei scrisori. În acest sens, Comisia a amintit că, în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (6) din Norme, în cazul în care intenționează să acorde accesul la un document al unei terțe părți împotriva opiniei explicite a autorului, Comisia suspendă efectele deciziei sale de a divulga documentele timp de 10 zile lucrătoare, pentru a oferi autorului posibilitatea de a contesta această decizie la Tribunal și de a solicita măsuri provizorii. Comisia a conchis că, în consecință, divulgarea conținutului celor trei scrisori se va amâna pentru o perioadă de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării de către Porsche AG.

26. La 27 octombrie 2009, serviciile Comisiei au stabilit că scrisoarea Comisiei din 30 septembrie a constituit răspunsul final al Comisiei la proiectul de recomandare a Ombudsmanului. În continuare, Comisia a adăugat că nu a prevăzut trimiterea către Ombudsman a unui alt răspuns cu privire la cazul de față. Aceasta a precizat că decizia de a informa Porsche cu privire la intenția sa de a divulga conținutul celor trei scrisori a fost trimisă spre a fi tradusă, urmând a fi transmisă Porsche la începutul lunii noiembrie 2009. Comisia a clarificat încă o dată că termenul limită de 10 zile începe din momentul în care Porsche AG primește respectiva decizie. Prin urmare, „*procedura de divulgare a conținutului celor trei scrisori nu putea avansa mai devreme de jumătatea lunii noiembrie 2009*”. În final, Comisia a afirmat că ar putea prezenta Ombudsmanului o copie a scrisorii de notificare trimisă către Porsche, dacă se dorește acest lucru.

27. La 9 noiembrie 2009, Ombudsmanul a transmis Comisiei o altă scrisoare în care solicita (i)

o copie a scrisorii de notificare trimise către Porsche AG de Comisie și (ii) să fie informat cu privire la rezultatul procedurii inițiate de Comisie pentru acordarea accesului la scrisorile relevante.

28. La 4 decembrie 2009, serviciile Comisiei au informat telefonic serviciile Ombudsmanului că (i) scrisoarea de notificare va fi trimisă în scurt timp către Porsche AG și că (ii) o copie a scrisorii de notificare va fi înaintă Ombudsmanului. În urma unei alte verificări la serviciile Comisiei, a reieșit că, la 15 decembrie 2009, scrisoarea de notificare către Porsche încă nu fusese trimisă.

Evaluarea Ombudsmanului

29. Ombudsmanul amintește că, în conformitate cu articolul 228 din TFUE (fostul articol 195 din Tratatul CE), „*în cazul în care constată un caz de administrare defectuoasă, acesta sesizează instituția în cauză, care dispune de un termen de trei luni pentru a-i comunica punctul său de vedere*” (sublinierea noastră).

30. Ombudsmanul remarcă faptul că, în cazul de față, Comisia nu și-a prezentat avizul în termenul limită de trei luni prevăzut la articolul 228 din TFUE, respectiv, până la 31 ianuarie 2009. În schimb, Comisia a solicitat șase prelungiri ale termenului pentru prezentarea avizului său detaliat cu privire la proiectul de recomandare a Ombudsmanului. În iulie 2009 și, din nou, în septembrie 2009, Ombudsmanul a informat Secretariatul General al Comisiei cu privire la intenția sa de a prezenta Parlamentului un raport special în cazul în care nu primește un răspuns la proiectul său de recomandare. Abia acum Comisia a replicat că nu este în măsură să ofere un răspuns concret la proiectul său de recomandare, deoarece încă mai are nevoie de timp pentru a încheia consultarea cu partea terță în legătură cu propunerea de divulgare a conținutului documentelor. Comisia a afirmat că este conștientă de faptul că nu poate amâna la infinit răspunsul la proiectul de recomandare a Ombudsmanului. Cu toate acestea, a adăugat că a preferat să epuizeze toate posibilitățile de a ajunge la un acord cu partea terță în loc, pur și simplu, să „*confirme decizia sa de a nu divulga conținutul documentelor*”.

31. La 30 septembrie 2009, Comisia a transmis o altă scrisoare Ombudsmanului. Aceasta a afirmat că a decis să acorde acces parțial la cele trei scrisori și că a elaborat în acest sens versiuni editate ale acestor documente. Comisia se pare că a transmis în mod neoficial această propunere de a acorda acces parțial la Porsche AG. Aceasta din urmă nu a informat Comisia cu privire la opinia sa în această privință. În consecință, Comisia se pare că a conchis că trebuia să informeze în mod oficial Porsche AG cu privire la intenția sa.

32. Cu toate acestea, în prezent, adică la data prezentării raportului special, Ombudsmanul nu deține informații care să confirme că, de fapt, Comisia a transmis o scrisoare oficială de notificare către Porsche AG.

33. Ombudsmanul consideră că explicațiile Comisiei în legătură cu motivul pentru care nu a putut răspunde proiectului său de recomandare sunt neconvingătoare.

34. În diversele sale comunicări pe această temă, Comisia a explicat că nu a putut respecta obligația în temeiul Tratatului de a răspunde la proiectul de recomandare din cauza consultărilor în curs cu Porsche AG în legătură cu propunerea de divulgare a conținutului documentelor în cauză. Comisia a justificat durata consultărilor de mai sus prin două argumente: (i) perspectiva obținerii unui rezultat pozitiv în negocierile cu Porsche AG în ceea ce privește propunerea de divulgare și (ii) necesitatea de a oferi Porsche AG o perioadă de timp rezonabilă pentru a lua măsuri juridice împotriva deciziei Comisiei de a divulga conținutul documentelor în cauză.

35. În ceea ce privește *primul argument* al Comisiei, Ombudsmanul amintește că, în cadrul consultărilor prevăzute la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001 [10], Comisia trebuie să stabilească un termen în care autorul terță parte al unui document să prezinte un răspuns. Acest termen trebuie să permită Comisiei să își respecte propriul său termen [11]. În opinia Ombudsmanului, propriul termen de răspuns al Comisiei include neapărat termenul stabilit prin Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru prezentarea unui aviz detaliat cu privire la un proiect de recomandare a Ombudsmanului.

36. În ceea ce privește *al doilea argument* al Comisiei, Ombudsmanul remarcă faptul că regulamentul de procedură al Comisiei prevede că, în cazul în care intenționează să acorde accesul la un document împotriva opiniei explicite a autorului, aceasta informează autorul despre intenția sa de a divulga conținutul documentului și despre căile de atac la care acesta poate recurge pentru a se opune respectivei divulgări [12]. În acest sens, Ombudsmanul subliniază că Comisia a avut nevoie de 11 luni pentru a-i aduce la cunoștință intenția sa de a acorda accesul la scrisorile Porsche AG. De asemenea, chiar și la data la care raportul special a fost înaintat Parlamentului, adică la mai bine de 15 luni de la emiterea proiectului de recomandare, Comisia pare să nu fi informat încă Porsche AG cu privire la intenția sa de a acorda accesul la documente pentru a permite Porsche să își exercite drepturile legale.

37. În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul consideră că întârzierea extraordinară a Comisiei în a răspunde, în primă instanță, la proiectul de recomandare și, ulterior, în aplicarea deciziei de informare a Porsche AG cu privire la intenția sa de a divulga conținutul documentelor nu poate fi justificată prin consultările cu Porsche AG și necesitatea de a permite acestuia să își exercite drepturile legale. Legat de aceasta, Ombudsmanul invocă jurisprudența relevantă privind principiul cooperării loiale [fostul articol 10 din Tratatul CE, înlocuit, pe fond, prin articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană] [13], conform căreia instituțiile Uniunii se supun, de asemenea, obligației de a coopera cu bună-credință în relațiile lor reciproce. Această obligație este stipulată în mod clar de noul articol 13 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană [14].

38. Ombudsmanul conchide cu regret că, prin întârzierea cu 15 luni a răspunsului său la proiectul de recomandare și prin nerespectarea angajamentului de a notifica Porsche AG cu privire la intenția sa de divulgare a conținutului, Comisia și-a încălcat obligația de cooperare loială și cu bună-credință cu Ombudsmanul.

39. Ombudsmanul subliniază că atitudinea Comisiei prejudiciază nu doar dialogul interinstituțional, ci și imaginea publică a UE. Acesta subliniază că, pe parcursul anchetei, a

constatat un caz de administrare defectuoasă și a oferit Comisiei toate posibilitățile de a remedia situația. Atitudinea necooperantă a Comisiei în această privință riscă să slăbească încrederea cetățenilor în instituția Comisiei și să submineze capacitatea Ombudsmanului European și a Parlamentului European de supraveghere a Comisiei în mod adecvat și eficace. Ca atare, aceasta contravine însuși principiului statului de drept pe care se întemeiază, *inter alia*, Uniunea (articolul 2 din TUE).

40. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că atitudinea Comisiei în această anchetă justifică înaintarea unui Raport special Parlamentului.

B. Recomandarea Ombudsmanului

În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul invită Parlamentul European să aibă în vedere următoarele:

(i) Comisia trebuie să recunoască faptul că întârzierea excesivă în a prezenta un răspuns Ombudsmanului în cazul de față constituie o încălcare a obligației sale de cooperare loială, astfel cum se prevede în TUE

și

(ii) Comisia trebuie să își asume angajamentul în fața Parlamentului European că va respecta, pe viitor, obligația de cooperare loială cu Ombudsmanul.

Parlamentul European ar putea avea în vedere adoptarea unei rezoluții în mod corespunzător.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Adoptat la Strasbourg la 24 februarie 2010

[1] Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (94/262/CECO, CE; Euratom), JO 1994 L 113, p. 15, modificată ultima dată prin Decizia 2008/587/CE, Euratom a Parlamentului European din 18 iunie 2008, JO 2008 L 189 p. 25.

[2] JO 2001 L 145, p. 43. Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că: „În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția.”

[3] Articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001 este formulat după cum urmează: „În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o

excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat. ”

[4] Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 este formulat după cum urmează: „*Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:*

(a) interesului public, în ceea ce privește:

- siguranța publică;

- apărarea și chestiunile militare;

- relațiile internaționale;

- politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru;

(b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale. ”

[5] Articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 este formulat după cum urmează: „*Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:*

- intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

- procedurilor judiciare și consultanței juridice;

- obiectivelor activității de inspecție, de anchetă și de audit, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză. ”

[6] A se vedea nota de subsol 5.

[7] Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 este formulat după cum urmează: „*În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă. ”*

[8] Proiectul de recomandare este publicat pe site-ul Internet al Ombudsmanului:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/draftrecommendation.faces/en/3735/html.bookmark>
[Link]

[9] Decizia 2001/937/CE a Comisiei din 5 decembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură (notificată cu numărul C (2001)3714), JO 2001 L 345, p. 94.

[10] A se vedea nota de subsol 3.

[11] Articolul 5 alineatul (5) din Normele referitoare la aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001, anexate la Decizia 2001/937/CE a Comisiei prevede că: „ *Autorul terță parte consultat dispune de un termen pentru a răspunde de cel puțin cinci zile lucrătoare, dar care, în același timp trebuie să permită Comisiei să-și respecte propriul său termen de răspuns ...* ”.

[12] În conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (6) din Normele referitoare la aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001, anexate la Decizia 2001/937/CE a Comisiei.

[13] Cauza C-230/81 *Luxemburg/Parlamentul* [1983] Rec. 255, punctul 37 și Cauza C-204/86 *Grecia/Consiliul* [1988] Rec. 5323, punctul 16.

[14] Articolul 13 alineatul (2) din TUE este formulat după cum urmează: „ *Fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite prin tratate, în conformitate cu procedurile, condițiile și scopurile prevăzute de acestea. Instituțiile cooperează unele cu altele în mod loial.* ”